

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr.151/1998
privind dezvoltarea regională în România**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr.151/1998 privind dezvoltarea
regională în România**, transmis de Secretariatul General al
Guvernului cu adresa nr.214 din 27.11.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect de ordonanță de urgență are ca obiect de
reglementare modificarea și completarea Legii nr.151/1998 privind
dezvoltarea regională în România. Așa cum se arată în Nota de
fundamentare, proiectul are ca scop rezolvarea problemelor referitoare
la componența Consiliului pentru dezvoltare regională București -
Ilfov și la gestionarea fondurilor pre-structurale, transformarea
Fondului național pentru dezvoltare regională în fond reportabil și
reglementarea posibilității alocării unui procent din bugetul unui
anumit program "celor care fac selecția și toate operațiunile de
monitorizare".

2. În raport cu procedura de legiferare aleasă, respectiv cea
prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție, apreciem că este necesar
ca în Nota de fundamentare să se precizeze explicit în ce constă
urgența și situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul

principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale, potrivit căroră ordonanța de urgență se legitimează pe **necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.**

Curtea Constituțională, reconfirmând această poziție de principiu, a statuat prin Decizia nr.15/2000 că motivele invocate într-o anumită situație nu justifică calea reglementării prin ordonanță de urgență dacă nu există **"elementele necesare definirii unui caz excepțional, în sensul constatării unui pericol public major și care să nu poată fi evitat decât pe calea emiterii unei ordonanțe de urgență"**.

În aceste condiții se impune ca rațiunile care evocă necesitatea reglementării, avute în vedere la elaborarea prezentului proiect, să fie menționate și dezvoltate în Nota de fundamentare, astfel încât să capete semnificația pe care legiuitorul constituant o conferă "cazurilor excepționale", la care fac referire dispozițiile art.114 alin.(4) din Constituție.

Semnalăm că, potrivit art.31 alin.(5) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, notele de fundamentare la ordonanțe se publică împreună cu actul normativ, motiv pentru care considerăm absolut necesară completarea Notei de fundamentare în sensul celor precizate mai sus.

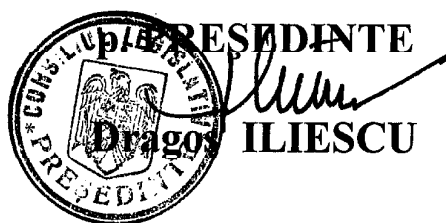
3. În ceea ce privește redactarea proiectului și soluțiile preconizate de acesta, apreciem că unele texte ar trebui reformulate pentru asigurarea clarității și preciziei specifice actelor normative.

Astfel, referirea la "dispozițiile Guvernului", făcută în finalul textului propus pentru art.11 lit.e), nu este suficient de precisă, deoarece actele Guvernului sunt explicit individualizate prin Constituție. În acest sens, precizăm că Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe, fiecare cu regimuri juridice diferite, motiv pentru care ele nu pot fi definite la modul generic, cu termenul de "dispoziții".

Totodată, în cazul în care se dorește ca norma să reglementeze atribuția Guvernului de a stabili criteriile cu privire la utilizarea respectivelor fonduri, acest lucru trebuie să rezulte în mod explicit din cuprinsul textului. De aceea, propunem eliminarea sintagmei finale "în conformitate cu dispozițiile Guvernului" și introducerea unui nou text, în continuarea celui existent, ca o nouă teză, care să reglementeze aspectul relevat mai sus.

4. În legătură cu noul alin.(3) al art.15, propus la pct.4 al art.I, semnalăm, de asemenea, ambiguitatea textului, care nu precizează nici valoarea respectivului procent și nici organul care are competența să stabilească acest procent, dispoziție absolut necesară pentru o reglementare la nivel de lege.

Totodată, referitor la scopul alocării acestui procent, apreciem că el ar trebui mai bine conturat, deoarece, în timp ce în Nota de fundamentare se menționează alocarea unui anumit procent "**celor care fac selecția și toate operațiunile de monitorizare**" adică persoanelor antrenate în aceste activități, norma din alin.(3) are o redactare mult mai generală, din sintagma "Pentru finanțarea cheltuielilor de asistență tehnică necesare selecției și monitorizării programelor și proiectelor de dezvoltare regională" nerezultând în mod indubitabil aceeași idee cu cea din cuprinsul Notei de fundamentare. De aceea, propunem reformularea cu mai multă claritate a textului, pentru ca acesta să exprime în mod riguros intenția reală a inițiatorului.

București

Nr. 1440/29.11.2000